

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 หมวด 5 แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ส่วนที่ 10 แนวนโยบายด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน มาตรา 87 รัฐจะต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ซึ่งจะเห็นได้ว่ารัฐจะต้องส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในทุก ๆ ด้านทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น จึงถือได้ว่าการเมืองการปกครองในระดับท้องถิ่นเป็นรากรฐานอันสำคัญยิ่งของการเมือง การปกครองระบบประชาธิปไตยในระดับชาติ เพราะการเมืองระดับท้องถิ่นเป็นส่วนสำคัญของระบบการปกครองที่สนับสนุนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเมือง การปกครองโดยตรง และเป็นสถานบันฝึกสอนให้ประชาชนรู้สึกว่าตนมีส่วนได้ส่วนเสียในการปกครอง เกิดความรับผิดชอบและห่วงเห็นต่อประโยชน์ของท้องถิ่นที่ตนอาศัยอยู่ อันจะนำมาซึ่งความสร้างสรรค์และเพลิดเพลินในการเมือง การปกครองแบบประชาธิปไตยในที่สุด (ประชัย วงศ์ทองคำ และพรศักดิ์ ผ่องเผ้า. 2540 : 105)

การมีส่วนร่วมของประชาชน (Public Participation) เป็นแนวคิดที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อการบริหารงานในภาคสาธารณะตามระบบประชาธิปไตย ไม่ว่าจะเป็นการบริหารงานของรัฐบาลระดับชาติหรือการบริหารจัดการในระดับท้องถิ่น เมื่อจากไปจัดการซึ่งความสำคัญของการดำเนินงานว่ามีประสิทธิภาพหรือประสิทธิผลเพียงใดนั้น เรื่องของการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนนับได้ว่าเป็นตัวแปรสำคัญที่จะทำให้การกิจดังกล่าวสามารถบรรลุได้ตามวัตถุประสงค์ตลอดจนเป็นปรากฏการณ์สำคัญในการลดปัญหาความขัดแย้งที่จะเกิดขึ้นต่อสังคมและชุมชน ทั้งนี้เพิ่งจะถือว่าสามารถของภาครัฐไม่ว่าจะเป็นในระดับของส่วนกลางหรือส่วนท้องถิ่นก็ตาม เป็นการบริหารที่อยู่บนพื้นฐานของความเกี่ยวข้องและสั่งผลกระทบในระดับกว้างต่อประชาชนในสังคมและชุมชน ทั้งจากผลของการบังคับใช้กฎหมาย คือ การดำเนินงานตามนโยบายสาธารณะ ที่กำหนดโดยรัฐ ทั้งนี้หากประชาชนได้มีโอกาสในการเข้ามามีส่วนร่วมในการรับรู้ข้อมูลหรือสาระที่จะแสดงความคิดเห็นหรือด้วยวิธีอื่นใด ก็ตามที่ทำให้ประชาชนส่วนใหญ่ไม่รู้สึกว่าตนเองเป็นผู้ถูกปกครองอยู่เพียงฝ่ายเดียว มีวิธีและช่องทางให้ประชาชนสามารถที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางความเป็นไปของ

การบริหารได้จะเป็นส่วนสำคัญในการเสริมสร้างความชอบธรรมของการดำเนินการใด ๆ และลดอุปสรรคในเรื่องของแรงด้าน ตลอดจนความขัดแย้งที่จะเกิดขึ้นจากการดำเนินนโยบายได้ (สถาบันพระปกเกล้า. 2547 ข : 4)

การปกครองท้องถิ่นกำหนดจีนฐานทฤษฎีการกระจายอำนาจและอุดมการณ์ ประชาธิปไตย ซึ่งมุ่งเปิดโอกาสและสนับสนุนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการทางการเมืองและกิจกรรมการปกครองตนเอง ในระดับหนึ่ง ซึ่งจะเห็นได้จากลักษณะสำคัญของ การปกครองท้องถิ่นที่เน้นการมีอำนาจอิสระในการปกครองตนเอง มีการเลือกตั้ง มีองค์กร หรือสถาบันที่จำเป็นในการปกครองตนเอง และที่สำคัญคือประชาชนในท้องถิ่นจะมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองอย่างกว้างขวาง (โภวิทย์ พวงงาม. 2548 : 32) องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นมีหลักการคือ เป็นการปกครองของชุมชนหนึ่ง มีความเป็นอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ ตามความเหมาะสม หน่วยปกครองต้องมีสิทธิตามกฎหมาย หน่วยปกครองมีสิทธิที่จะตรา กฎหมายหรือระเบียบท้องถิ่นคับต่าง ๆ ได้เอง มีสิทธิที่เป็นหลักในการดำเนินการบริหารท้องถิ่น มีองค์กรที่จำเป็นในการบริหารและปกครองตนเอง และประชาชนต้องมีส่วนร่วมในการ ปกครองตนเอง อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีมาตรฐานแบบที่เข้มข้นยิ่งกับ ประชากร และรายได้ ได้แก่ องค์กรบริหารส่วนจังหวัด เมืองพัทยา กรุงเทพมหานคร เทศบาล และองค์กรบริหารส่วนตำบล ซึ่งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยปกครองท้องถิ่นที่มี จำนวนมากที่สุดในประเทศไทย จึงถือว่าเป็นหน่วยงานที่ครอบคลุมพื้นที่ในระดับชุมชนมาก ที่สุดและมีความสำคัญที่สุดในการปลูกฝังระบบประชาธิปไตยรวมทั้งมีความสำคัญในการ พัฒนาคุณภาพชีวิต สังคมให้แก่ประเทศ (โภวิทย์ พวงงาม. 2550 : 26)

การปกครองในรูปแบบเทศบาล เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตั้งตาม พระราชบัญญัติเทศบาล พุทธศักราช 2496 และพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของ ศุขภูมิเป็นเทศบาล พุทธศักราช 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 12 พุทธศักราช 2496 โดยให้เทศบาลดังกล่าวมีฐานะเป็นนิติบุคคล แบ่งเป็น 3 ประเภท โดยใช้เกณฑ์ประชากร คือ เทศบาลตำบล เทศบาลเมืองและเทศบาลนคร โครงสร้างองค์กรเทศบาลจะ ประกอบด้วย ฝ่ายบริหาร ได้แก่ นายกเทศมนตรีและรองนายกเทศมนตรี ซึ่งอาจจะมาจากการเลือกตั้งโดยตรง จากประชาชน และฝ่ายนิติบัญญัติ ได้แก่ สมาชิกสภาเทศบาล (ส.ท.) (โภวิทย์ พวงงาม. 2550 : 168)

เทศบาลตำบล มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาเทศบาลตำบล ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และมีบทบัญญัติที่กำหนดไว้ในกฎหมาย โดยบัญญัติหน้าที่ที่เทศบาลตำบล จะต้องทำ คือ 1) รักษาความรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน 2) ให้มีและบำรุงทางบก

และทางน้ำ 3) รักษาระดับความสะอาดของถนน หรือทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล 4) ป้องกันและระงับโรคติดต่อ 5) ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง 6) ให้รายชื่อได้รับการศึกษาอบรม 7) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ 8) นำร่องศิลปะ ชาติประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น และ 9) หน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของเทศบาล

นอกจากนี้กฎหมายยังกำหนดให้เทศบาลส่วนตำบลที่มีความสามรถ มีศักยภาพเพียงพอ อาจจัดทำกิจกรรมในเขตเทศบาลได้ คือ 1) ให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา 2) ให้มีโรงเรียน 3) ให้มีตลาด ท่าเที่ยนเรือและท่าข้าม 4) ให้มีสุขาและ走上สถาน 5) นำร่องและส่งเสริมการทำมาหากินของรายชุมชน 6) ให้มีและนำร่องสถานที่ทำการพิทักษ์รักษากาลเจ็บไข้ 7) ให้มีและนำร่องการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น 8) ให้มีและนำร่องทางระบายน้ำ และ 9) เทศบาลอิฐบี

จากจำนวนหน้าที่ดังกล่าวข้างต้น เทศบาลตำบลเป็นองค์กรรูปแบบหนึ่งที่มีลักษณะไม่ต่างจากองค์กรอื่น ๆ ที่จะต้องมีทรัพยากรหรือปัจจัยในการบริหาร เช่น กัน โดยตลอดระยะเวลาของการบริหารงานและการปฏิบัติงานของเทศบาลตำบล ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2496 เป็นต้นมา ได้มีสิ่งวิพากษ์วิจารณ์ทั้งในแง่บวกและลบถึงประสิทธิภาพ ประสิทธิผล รวมถึงคุณภาพของการบริหารงานของเทศบาลตำบล ว่า ได้มีปัญหาในการบริหารงานอย่างยิ่ง จนนำไปสู่การปรับปรุงและแก้ไขทั้งกฎหมาย ระเบียบ ระบบ โครงสร้างและรูปแบบขององค์กรตลอดมา ดังเช่น การยกฐานะเป็นเทศบาลเมืองและเทศบาลนคร ดังนั้นเพื่อให้การบริหารงานของเทศบาลตำบล สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนในเขตเทศบาลได้ เทศบาลตำบลจึงต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของประชาชนตามแนวแห่งรัฐส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนเป็นผู้มีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์โดยตรงจากการบริหารงานของเทศบาลให้มากที่สุดและเพื่อเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการประเมินผลการบริหารงานของเทศบาล เพราะเท่าที่ผ่านมาซึ่งไม่มีรายงานการศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนหรือการตรวจสอบเพื่อประเมินผลการบริหารงานของเทศบาล โดยประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเฝ้าไว้ ดังนั้น ผู้วิจัยทั้งในฐานะบุคลากรที่เป็นผู้ปฏิบัติงานและประชาชนในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบและผลลัพธ์จากการบริหารงานของเทศบาลตำบล จึงมีความสนใจและต้องการที่จะศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานของเทศบาลตำบลเฝ้าไว้ จำเกอเฝ้าไว้ จังหวัดหนองคาย ว่า ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารงานของเทศบาลตำบลเฝ้าไว้ ในด้านการมีส่วนร่วมในการ

ตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์และการมีส่วนร่วมในการประเมินผลอยู่ในระดับใด ซึ่งผลจากการวิจัยจะข้อมูลเชิงวิชาการและประโยชน์ต่อเป็นการวางแผนในการบริหารงานของเทศบาลตำบล悱aire อำเภอ悱aire จังหวัดหนองคาย ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : กรณีศึกษา เทศบาลตำบล悱aire จังหวัดหนองคาย
2. เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : กรณีศึกษา เทศบาลตำบล悱aire จังหวัดหนองคาย จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพแตกต่างกัน
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของเทศบาลตำบล悱aire จังหวัดหนองคาย

สมมติฐานการวิจัย

1. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น :
- กรณีศึกษา เทศบาลตำบล悱aire จังหวัดหนองคาย อยู่ในระดับปานกลาง
2. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของเทศบาลตำบล悱aire จังหวัดหนองคาย จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษาและอาชีพ แตกต่างกัน มีส่วนร่วมแตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : กรณีศึกษา เทศบาลตำบล悱aire จังหวัดหนองคาย ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตในการวิจัย ดังนี้

1. ด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยผู้ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : กรณีศึกษา เทศบาลตำบล悱aire จังหวัดหนองคาย ทั้งหมด 4 ด้าน ตามแนวคิดของโคงเคน และอัฟฟ์ชอน (Cohen and Uphoff. 1980 : 219) ดังนี้

- 1.1 ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ
- 1.2 ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ
- 1.3 ด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์
- 1.4 ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล

2. ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- 2.1 ประชากร ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลเพ้าไร่ อำเภอเพ้าไร่ จังหวัดหนองคาย จำนวน 7,723 คน
- 2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ในเขตพื้นที่ เทศบาลตำบลเพ้าไร่ อำเภอเพ้าไร่ จังหวัดหนองคาย จำนวน 381 คน โดยได้จากการคำนวณตามสูตรของ ยามานะ (Yamane. 1973 : 727)

3. ตัวแปร

ในการวิจัยครั้งนี้มีตัวแปร ดังนี้ คือ

- 3.1 ตัวแปรอิสระ คือ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาและอาชีพหลัก
- 3.2 ตัวแปรตาม คือ การมีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น : กรณีศึกษา เทศบาลตำบลเพ้าไร่ จังหวัดหนองคาย ตามแนวคิดของ โคเคนและ อัฟน์ชอป (Cohen and Uphoff. 1980 : 219) ดังนี้

3.2.1 ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

3.2.2 ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ

3.3.3 ด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์

3.3.4 ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล

4. ตัวนี้ที่

พื้นที่ในการวิจัย คือ พื้นที่ในเขตเทศบาลตำบลเพ้าไร่ อำเภอเพ้าไร่ จังหวัด หนองคาย จำนวน 17 หมู่บ้าน ได้แก่ (เทศบาลตำบลเพ้าไร่. 2555 : 9)

หมู่ที่ 1 บ้านนาจำเก่า

หมู่ที่ 2 บ้านเพ้าไร่

หมู่ที่ 3 บ้านจันไม้

หมู่ที่ 4 บ้านท่าหายโภก

- หมู่ที่ 5 บ้านนาข้าวใหม่
- หมู่ที่ 6 บ้านหนองยาง
- หมู่ที่ 7 บ้านท่าสำราญ
- หมู่ที่ 8 บ้านวังชนพู
- หมู่ที่ 9 บ้านทรพย์เจริญ
- หมู่ที่ 10 บ้านมีชัย
- หมู่ที่ 11 บ้านภูเงิน
- หมู่ที่ 12 บ้านเกยตรเจริญ
- หมู่ที่ 13 บ้านเมืองทอง
- หมู่ที่ 14 บ้านฝ่าไร่พัฒนา
- หมู่ที่ 15 บ้านเจริญศรี
- หมู่ที่ 16 บ้านพรมงคล
- หมู่ที่ 17 บ้านนาข้าพัฒนา

5. ด้านระยะเวลาในการวิจัย

ใช้ระยะเวลาในการศึกษา เดือน มกราคม – มีนาคม 2555

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจความหมายของศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยจึงได้ให้คำนิยามศัพท์เฉพาะ ดังนี้

1. เทคโนล๊อก หมายถึง องค์การปกครองท้องถิ่นรูปแบบเทศบาลซึ่งจัดตั้งขึ้นตาม

พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2546 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2552 และในการวิจัย
ครั้งนี้ หมายถึง เทคโนล๊อกฝ่าไร่ อำเภอฝ่าไร่ จังหวัดหนองคาย

2. ประชาชน หมายถึง ผู้ซึ่งอาศัยในเขตพื้นที่เทศบาลฝ่าไร่ อำเภอฝ่าไร่

จังหวัดหนองคายและมีอายุตั้งแต่ 18 ปีจนไปซึ่งเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

3. การมีส่วนร่วมในการบริหารงาน หมายถึง การที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการ
ตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์และการมีส่วนร่วมใน
การประเมินผล ในที่นี้หมายถึง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น : กรณีศึกษา เทคโนล๊อกฝ่าไร่ จังหวัดหนองคาย ทั้ง 4 ด้าน ดังนี้

3.1 ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ หมายถึง การมีส่วนร่วมในการนำเสนอสภาพปัญหาและความต้องการของหมู่บ้าน การมีส่วนร่วมในการเสนอแนวทางและร่วมตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาของหมู่บ้าน การมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายหรือแผนพัฒนาของเทศบาล การมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ทักษะภาพในการบริหารงานของเทศบาลรวมถึงการจัดลำดับความสำคัญของประเด็นหลักในการบริหารงานของเทศบาล

3.2 ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ หมายถึง การมีส่วนร่วมในการให้ความร่วมมือในการบริหารงานของเทศบาล การมีส่วนร่วมในการให้ข้อเสนอแนะระหว่างการบริหารงานตามกิจกรรม/โครงการต่าง ๆ ของเทศบาล การมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารงานด้านโครงสร้างพื้นฐานและโครงการต่าง ๆ ของเทศบาล การมีส่วนร่วมในการจัดตั้งชุดการประชุมและการเข้าร่วมประชุมกับหน่วยงานของเทศบาล การมีส่วนร่วมในการจัดตั้งกลุ่มต่าง ๆ การมีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์ข่าวสารและผลการบริหารงานของเทศบาล

3.3 ด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ หมายถึง การมีส่วนร่วมได้รับความสะดวกสบายจากการบริหารงานของเทศบาลในด้านสาธารณูปโภค การมีส่วนร่วมในการรับประโยชน์จากการบริหารงานของเทศบาลจากโครงการส่งเสริมอาชีพและการฝึกอบรมตามโครงการต่าง ๆ การมีส่วนร่วมในการได้รับความไว้วางใจ การขอรับน้ำดื่มจากผู้อื่นในการร่วมบริหารงานกับเทศบาล การมีส่วนร่วมด้านการส่งเสริมกิจกรรมทางศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น การมีส่วนร่วมในการได้รับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินจากการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและการรักษาความสงบเรียบร้อย การมีส่วนร่วมในการส่งเสริมด้านสุขภาพกายและใจจากเทศบาล

3.4 ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล หมายถึง การมีส่วนร่วมในการตรวจสอบความเสียหายของสาธารณภัย การมีส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ และการตรวจงานจ้างร่วมกับเทศบาล การมีส่วนร่วมในการตรวจสอบโครงการที่เสนอบรรจุในแผนพัฒนาและข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีของเทศบาล การมีส่วนร่วมในการตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลความถูกต้องหรือได้มาตรฐานในการบริหารงานตามโครงการของเทศบาล การมีส่วนร่วมในการตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลการใช้จ่ายงบประมาณของเทศบาล การมีส่วนร่วมในการเสนอเรียกร้องเกี่ยวกับข้อมูลพร่องในการบริหารงานของเทศบาล

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ข้อสนเทศที่ได้การวิจัยในครั้งนี้สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกลไก และกระบวนการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานองค์กรปักธงส่วนห้องถีน รวมถึงใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง แก้ไข กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการ บริหารงานขององค์กรปักธงส่วนห้องถีน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY